

A historical scene of a person writing in a book by candlelight. The person's hands are visible, holding a quill pen over an open book with handwritten text. A lit candle provides the light, and a quill holder is visible in the background.

The Book Of Acts

หนังสือกิจการอัครสาวก

โดย คุณพ่อวสันต์ พิรุฬห์วงศ์ - คณะสัตกมาติน

พันธสัญญาใหม่ 27

1. พระวรสารของนักบุญมัทธิว
2. พระวรสารของนักบุญมาระโก
3. พระวรสารของนักบุญลูกา
4. พระวรสารของนักบุญยอห์น
5. หนังสือกิจการอัครสาวก

- จดหมายถึงชาวโรม
- จดหมายถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่ 1-2
- จดหมายถึงชาวกาลาเทีย
- จดหมายถึงชาวเอเฟซัส
- จดหมายถึงชาวฟิลิปปี
- จดหมายถึงชาวโคโลสี
- จดหมายถึงชาวเอเธสโลนิกา ฉบับที่ 1-2
- จดหมายถึงทิโมธี ฉบับที่ 1-2
- จดหมายถึงทิตัส
- จดหมายถึงฟีเลโมน
- จดหมายถึงชาวฮีบรู
- จดหมายของนักบุญยากอบ
- จดหมายของนักบุญเปโตร ฉบับที่ 1-2
- จดหมายของนักบุญยอห์น ฉบับที่ 1-3
- จดหมายของนักบุญยูดาห์
- หนังสือวิวรณ์

หนังสือกิจการอัครสาวก

หัวข้อในการศึกษา

1. ผู้เขียน
2. นักบุญลูกา
3. ช่วงเวลาในการเขียน
4. ผู้อ่าน
5. จุดประสงค์และชื่อกิจการอัครสาวก
6. แหล่งข้อมูล
7. ประเด็นสำคัญ
8. ความสำคัญ
9. เนื้อหา 28 บท

หนังสือกิจการอัครสาวก

1. ผู้เขียน

- ตอนแรก

= พระวรสารของลูกา และ กิจการอัครสาวก น่าจะเป็นหนังสือเล่มเดียวกันที่แบ่งเป็น 2 ภาค ใช้ชื่อว่า “ประวัติศาสตร์การก่อกำเนิดของคริสต์ศาสนา”

- ปี 150

= คริสตชนต้องการรวมพระวรสารทั้ง 4 ไว้เป็นเล่มเดียวกัน จึงแยกออกมา และเรียกภาคที่ 2 นี้ว่า “หนังสือกิจการอัครสาวก”

- **หลักฐาน** = ที่สนับสนุนว่าเป็นผลงานต่อเนื่องกัน คือ

- 1) ในตอนต้นของหนังสือกิจการฯ ผู้เขียนระบุว่า
ตัวท่านเคยเขียนหนังสือไว้เล่มหนึ่งแล้ว

“ในหนังสือเล่มแรก ข้าพเจ้าได้เล่าถึงทุกสิ่งทีพระ
เยซูเจ้าทรงกระทำและทรงสั่งสอน เริ่มตั้งแต่ต้น
จนกระทั่งถึงวันที่พระองค์ได้รับการยกขึ้นสวรรค์”

(อ่าน 1:1-2)

- 2) หนังสือทั้งสองเล่ม เริ่มต้นเหมือนกัน คือ เริ่มด้วยคำ
ทักทาย “**เอโอฟิลัส**” (อ่าน กจ.1:1 และ ลก.1:1, 3)

3) **ตลอดทั้งสองเล่ม** มีรูปแบบวรรณกรรม การใช้
คำศัพท์ ไวยากรณ์ และลีลาในการเขียน เป็นไป
ลักษณะเดียวกัน

• **จึงสรุปได้ว่า**

= **หนังสือกิจการอัครสาวก เป็นภาคที่ 2 หรือ**
เป็นส่วนต่อจาก พระวรสารของนักบุญลูกา

แล้วใครล่ะ...เป็นคนเขียน?

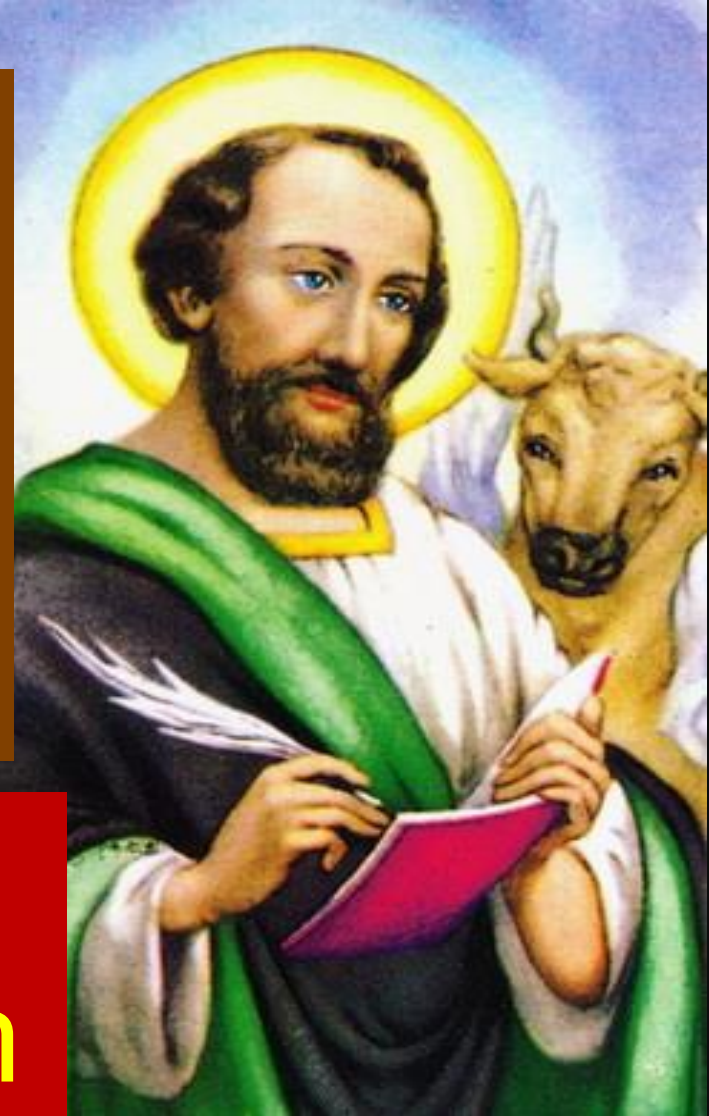
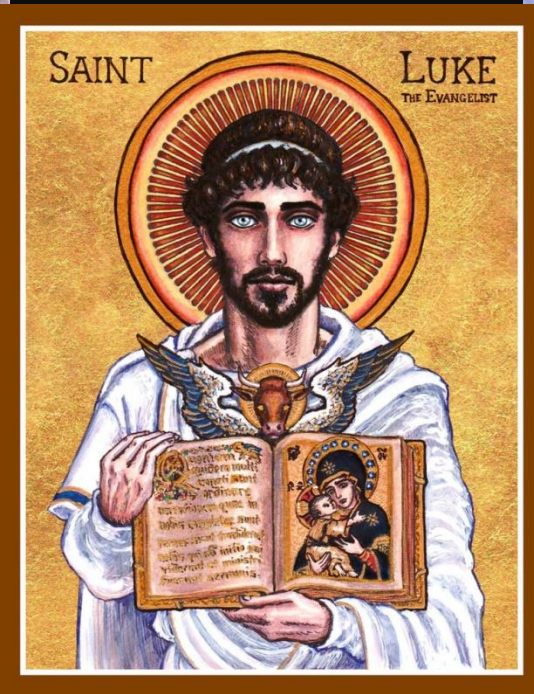
- 1) เชื่อว่าผู้เขียนหนังสือกิจการอัครสาวก ต้องเป็น คนเดียวกัน กับผู้เขียนพระวรสารของนักบุญลูกา
- 2) หลักฐานพบในเนื้อหาของหนังสือเอง ผู้เขียนจะต้อง เป็นคริสตชนที่อยู่ในยุคของบรรดาอัครสาวกอย่าง แน่นอน ต้องเป็นคนที่รู้จักกับวัฒนธรรมกรีก อย่างดี อาจเป็นชาวกรีกที่มีการศึกษา และ มีความรู้ พระคัมภีร์ฉบับกรีก (LXX) และ ลัทธิยิวดีด้วย

3) เราพบคำว่า “เรา” ในหนังสือกิจการ ซึ่งคำนี้สื่อ
แสดงว่า ผู้เขียนต้องเป็นผู้ที่ร่วมเดินทางไปกับ
เปาโลด้วย

= ธรรมเนียมประเพณีโบราณของพระศาสนจักร
ก็ได้เล่าว่าเพื่อนร่วมทางของเปาโลก็คือ **ลูกา**
นั่นเอง

= ตอนที่เปาโลถูกจองจำที่กรุงโรม ท่านได้
พูดถึง **ลูกา** ว่าเป็นเพื่อนสนิทซึ่งไม่ละทิ้ง
ตนเองเลย (อ่าน 2 ทธ.4:11; ฟม.24)

- 4) บุคคลเดียวที่นักเขียนของพระศาสนจักรคิดว่า เป็นผู้เขียนหนังสือกิจการนี้ คือ “**นักบุญลูกา**”
- 5) ปีตาคารย๋ของพระศาสนจักร เช่น น.อีเรเนอุส (140-202) ก็ได้ยืนยันไว้ว่า ลูกาเป็นคนที่เขียนหนังสือ กิจการอัครสาวก
- 6) ตลอดเวลาที่ผ่านมา ไม่เคยมีใครเสนอชื่อบุคคลอื่น ว่าเป็นผู้เขียนหนังสือกิจการฯ เลย นอกจาก **ลูกา** เท่านั้น

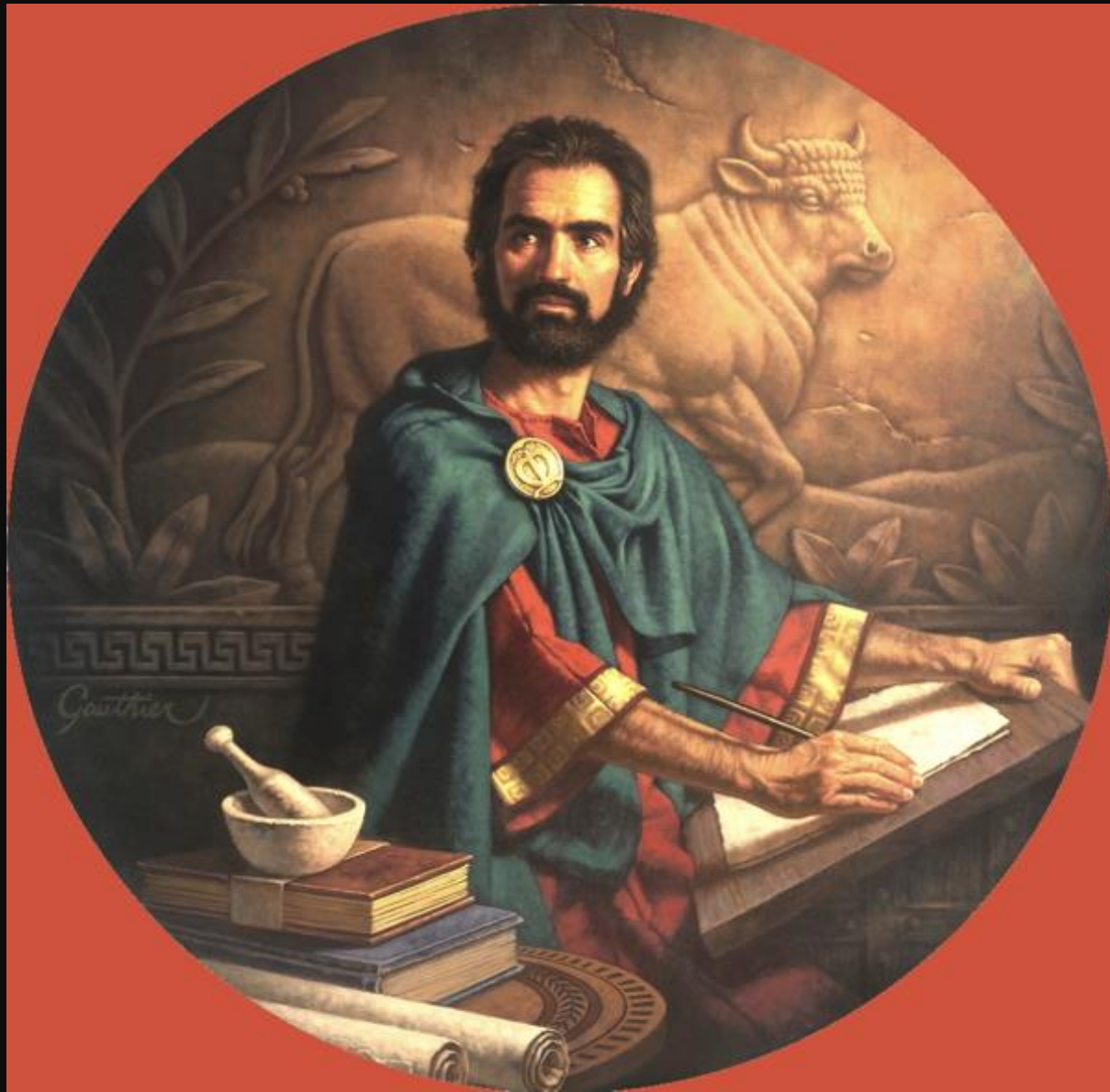
สรุป
นักบุญลูกา

ผู้เขียน พระวรสาร และ หนังสือกิจการอัครสาวก

2.

นักบุญลูกา
เป็นใคร?

เชื่อว่า นักบุญลูกาเป็นแพทย์ชาวกรีก / ซีเรีย

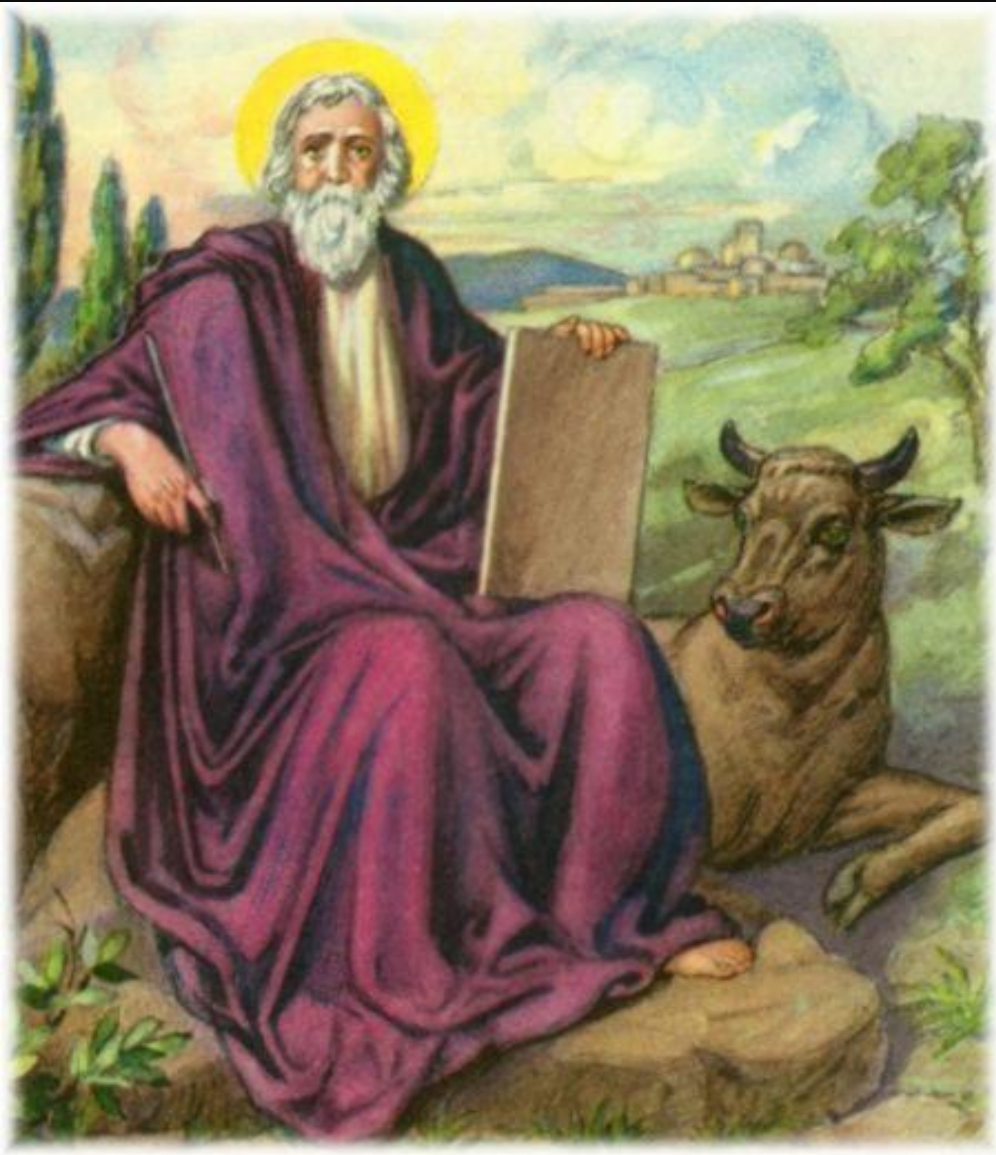
- **ลูกา** เกิดและอาศัยอยู่ที่เมือง**อันทีโอค**ของกรีก หรือซีเรียในสมัยโบราณ **ปัจจุบันคือประเทศตุรกี** ซึ่งมีท่าเรือ ที่เป็นศูนย์กลางการค้า และความเจริญก้าวหน้า

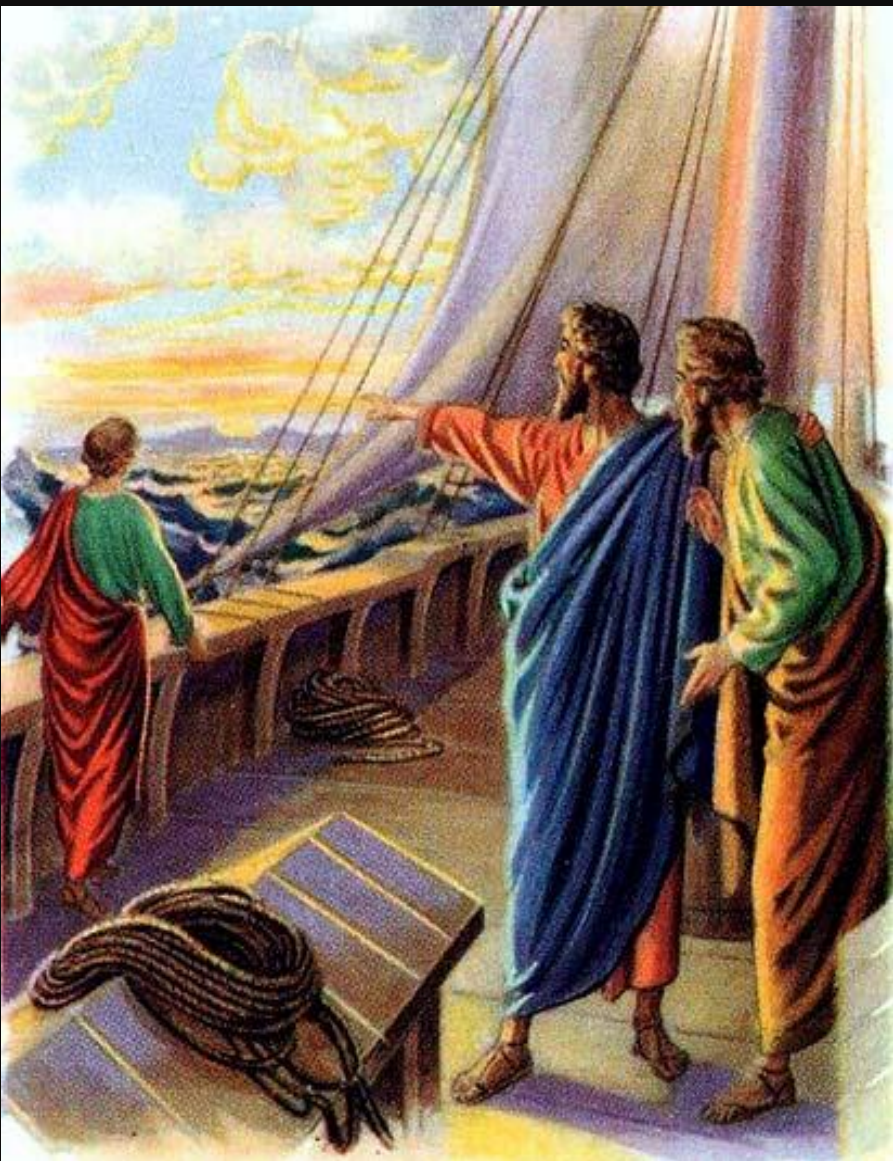
- จากการวิเคราะห์เทววิทยาในพระวรสารของลูกาและหนังสือกิจการอัครสาวก พบว่า **ลูกา** น่าจะเป็นคนต่างศาสนาที่กลับใจใหม่

ลูกา รู้จัก และเคยพบพระเยซูเจ้าหรือไม่?

- ลูกา ไม่เคยพบและรู้จักพระเยซูเจ้าเป็นการส่วนตัว
- ในพระวรสารของท่านเล่าว่า ท่านรู้จักพระเยซู ผ่านทางการพูดคุยกับ พยาน ที่เห็นเหตุการณ์ในชีวิต + เห็นการสิ้นพระชนม์ + การกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า ซึ่งเมื่อได้ฟังแล้ว ลูกาเกิดมีความเชื่อ จึงกลับใจ และเริ่มเขียนพระวรสาร ซึ่งเป็นเรื่องราวของพระเยซูเจ้า และคำสอนของพระองค์ไว้ เพื่อคนอื่นจะได้มีความเชื่อและรักพระเยซูเจ้าเหมือนท่าน

- มีบางคนเชื่อว่า ลูกา
กลับใจและกลายเป็น
ศิษย์ของพระเยซูเจ้า
โดยตรงก่อนที่พระองค์
จะเสด็จขึ้นสวรรค์
- แต่ส่วนใหญ่เชื่อว่าลูกา
กลับใจมามีความเชื่อ
หลังการเสด็จขึ้นสวรรค์
ของพระเยซูเจ้าไม่นาน
นัก

- **ธรรมเนียม** เล่าว่า **ลูกา** เป็นศิษย์ของเปาโล + เดินทางไปแพร่ธรรมกับเปาโล (การเดินทางครั้งที่สองของเปาโล) และ **ลูกา** เป็นผู้บันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ของเปาโล
- หลักฐานคือ เราพบคำว่า **“พวกเรา”** ซึ่งแสดงว่าท่านอยู่ร่วมด้วยในเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านั้น (เริ่มจาก กจ.16:10 เป็นต้นไป)

- เปาโลเรียกลูกาว่า “**แพทย์ที่รัก**” (คส.4:14) เพราะลูกาคอยดูแลสุขภาพทางกายของผู้อื่น
- = ลูกาจึงเป็นองค์อุปถัมภ์ของ **แพทย์ในปัจจุบัน**
- = ลูกายังเป็นองค์อุปถัมภ์ของ **จิตรกรด้วย** เพราะเชื่อกันว่า **ลูกาเป็นคนวาดรูปของพระนางมารีย์ไว้หลายรูป**

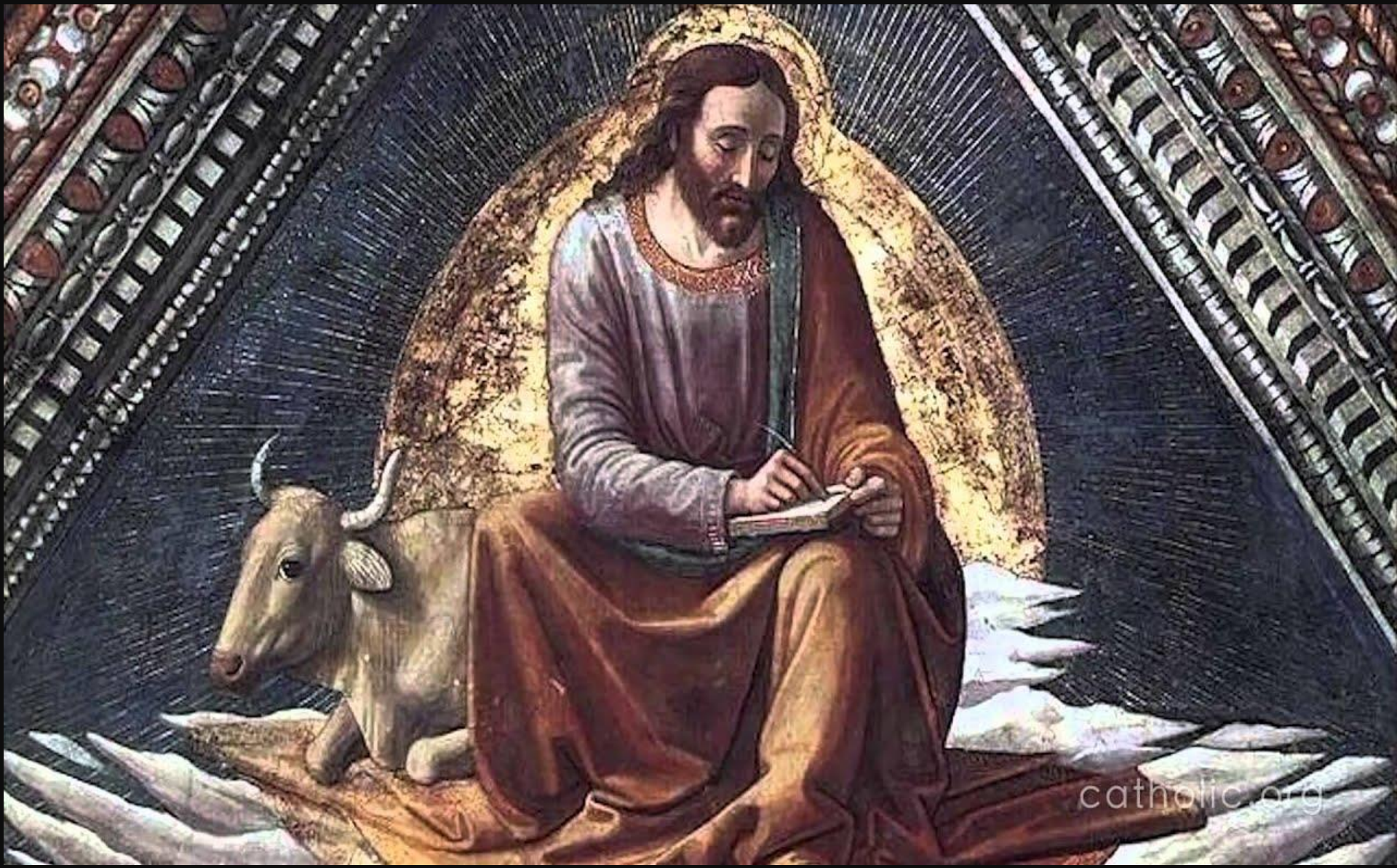
เชื่อกันว่า 4 รูปนี้ นักบุญลูกาเป็นคนวาด

- แต่รูปวาดที่มีชื่อเสียง
และเชื่อว่าลูกกาเป็นคน
วาดชื่อรูป
**“Salvation of the
Roman People”**
- ปัจจุบันรูปนี้ถูกเก็บ
รักษาอยู่ภายใน
**Basilica of
St. Mary Major.**

สัญลักษณ์ของน.ลูกาคือ วัว/โค...ทำไม?

- สัญลักษณ์ของลูกาคือ **ว้าว** (ว้าว ภาษาพูด / โค ภาษาทางการ-เขียน) เหตุเพราะในสมัยโบราณ **ว้าว** เป็นสัตว์ที่มักจะถูกนำมาถวายเป็น เครื่องเผาบูชา อยู่บ่อย ๆ
- ลูกาจึงเตือนใจเราให้ ระลึกถึง การถวายองค์เป็นเครื่องบูชาของพระเยซูเจ้า เพื่อช่วยมนุษย์ทุกคนให้รอด ผ่านทางการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน และการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์

• ผ่านทางหนังสือกิจการอัครสาวก ทำให้เราารู้เรื่อง

= การเสด็จลงมาของพระจิตเจ้า

= การปฏิบัติพันธกิจแพร่ธรรมของบรรดาอัครสาวก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อัครสาวกเปาโล

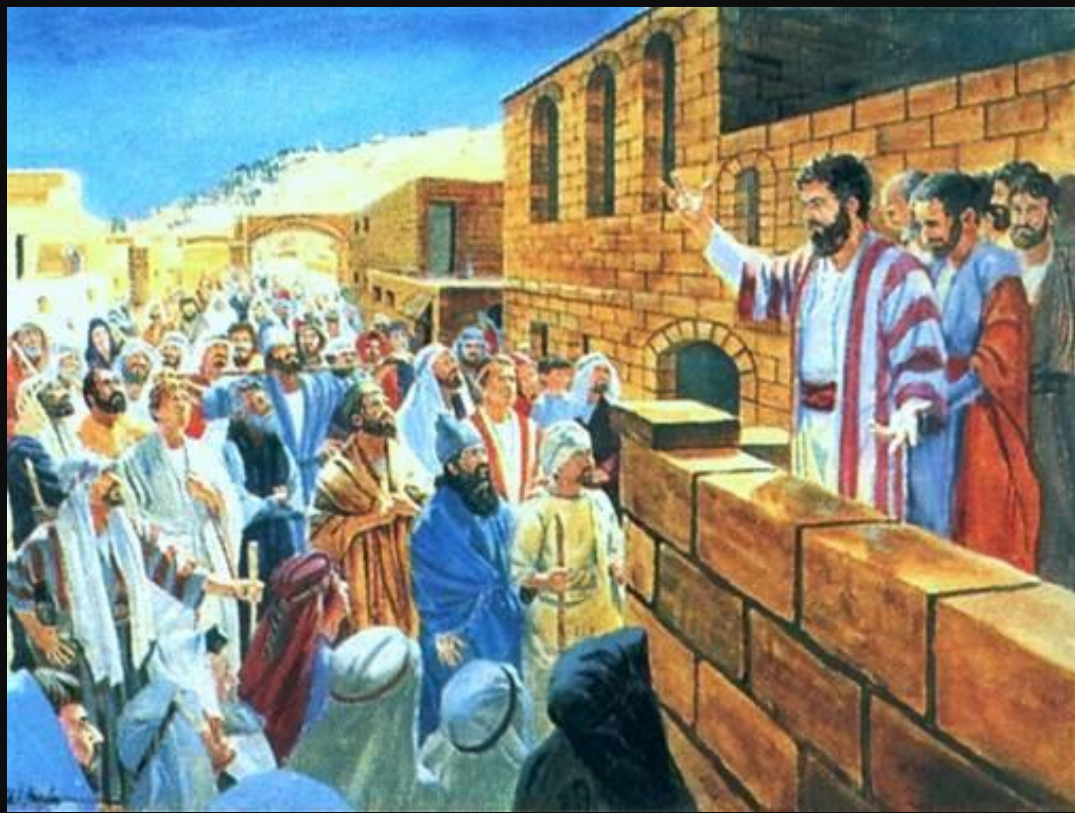
= ยังทำให้เรารู้ว่า...

พระศาสนจักรได้

เริ่มต้นและเจริญ

ก้าวหน้าในโลก

อย่างไร

- ลูกาผู้นี้ ยังเป็นผู้ที่ได้อยู่กับเปาโลในช่วงเวลาที่เปาโลติดคุก และ จนถึงการตายของเปาโลด้วย หลักฐานพบ 2 ทธ.4:11 (อ่าน)

- และเชื่อว่าขณะอยู่ที่โรมนี้ ลูคาอาจเป็นคนที่รับผิดชอบในการเขียนจดหมายถึงชาวซีบรุด้วยก็เป็นได้

- **ธรรมเนียมประเพณี**เล่าว่า ลูกาเสียชีวิตเมื่ออายุได้ 84 ปี หลุมฝังศพของท่านน่าจะอยู่ที่ Thebes (กรีซ) และพระธาตุของท่านได้ถูกย้ายไปยังคอนสแตนติโนเปิล ในปี 357 และที่ที่สุดถูกย้ายมาอยู่ที่วัดน้อยใน **Basilica of Santa Giustina** ในเมืองปาตัว ประเทศอิตาลี ตั้งแต่ศตวรรษที่ 12

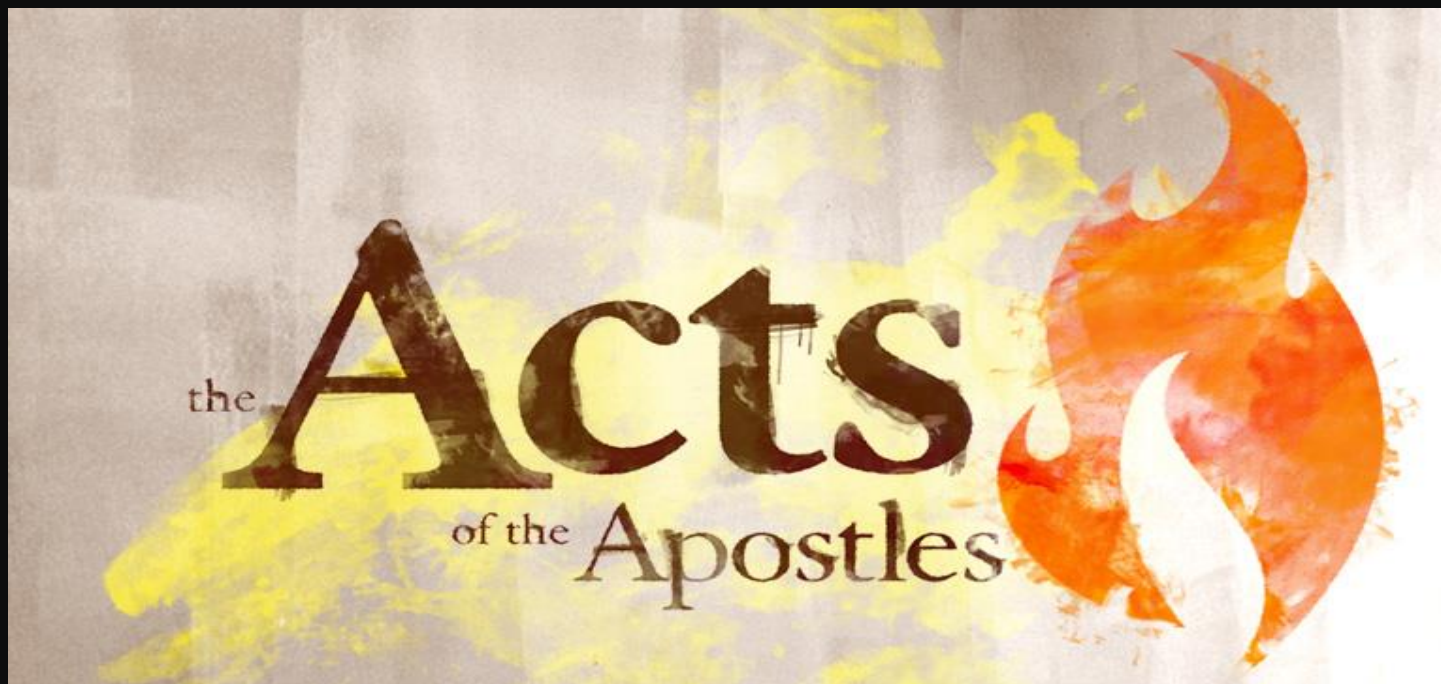

ST. LUKE THE EVANGELIST

October 18th

3. ช่วงเวลาในการเขียน - เมื่อไร?

- เราไม่มีหลักฐานว่า พระวรสารของลูกาและหนังสือกิจการเขียนขึ้นเมื่อไรและเขียนขึ้นที่ไหน (ในประเทศกรีซหลังมรณกรรมของเปาโล หรือที่กรุงโรมก่อนการไต่สวนคดีของเปาโลจะสิ้นสุดลง)

- แต่ในหนังสือกิจการเอง เราพบลักษณะสำคัญ 2 ประการที่ซ่อนอยู่ ซึ่งทำให้เราพอคาดคะเนช่วงเวลาในการเขียนหนังสือเล่มนี้ได้

- 1) ลูกาอ้างถึงความจริงที่ว่า หนังสือกิจการอัครสาวก “เป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องจากพระวรสารของนักบุญลูกา” และเราพอรู้แล้วว่าพระวรสารของลูกาเขียนขึ้นราวปี 55-60 นี้หมายความว่าหนังสือกิจการอัครสาวกนี้จะต้องเขียนขึ้นหลังจากนี้

ความต่อเนื่อง

พระเยซูเจ้า

พระจิตเจ้า

ผู้เขียน

เล่มแรก

พระวรสาร

กิจการ

เล่มสอง

กรุงเยรูซาเล็ม

ผู้ฟัง

ทั่วโลก

2) ในท้ายของหนังสือกิจการ ผู้เขียนอ้างถึงเปาโลว่า ถูกจองจำที่โรมนาน 2 ปี นี่หมายความว่า หนังสือนี้จะต้องเขียนขึ้นหลังจากที่เปาโลพ้นจากถูกจองจำแล้ว ซึ่งเราก็พอจะรู้อีกเช่นกันว่าเปาโลถูกจองจำประมาณปี 61-63 ดังนั้น อย่างเร็วที่สุด หนังสือนี้จะต้องเขียนขึ้นประมาณปี 63 (เขียนหลังพระวรสารของมาระโก) และจะต้องเขียนขึ้นก่อน เหตุการณ์เพลิงไหม้ในกรุงโรมและการเบียดเบียนครั้งใหญ่ครั้งแรกของคริสตชนในปี 64

จักรพรรดิเนโร (c.54-68)-ไฟไหม้นาน 9 วัน-เผากรุงโรม 2 ใน 3

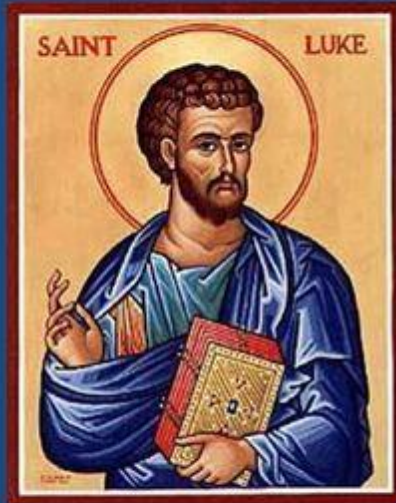

คริสตชนถูกฆ่า+เผาไฟ+สิงโตกิน (เป็นมรณสักขี รวมเปโตร+เปาโล)

4. ผู้อ่าน-เขียนถึงใคร?

- ตอนเริ่มต้นของกิจการฯ ระบุชัดเจนว่า เขียนถึง “**เอไอฟิลล์**” ซึ่งเป็นคนคนเดียวกับที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้รับในพระราชสารของลูกา
 - = เขียนถึงคน ๆ เดียวกัน
 - = เขียนโดยคน ๆ คนเดียวกัน

St Luke

*and his two-
volume work*

Dear Theophilus...

*Luke's
Gospel*

*Acts
of the
Apostles*

*Dear Theophilus, in my first
book I wrote about all that Jesus
began to do & teach...*

เธอโอฟีลีส เป็นใคร?

- ชื่อ “เธอโอฟีลีส” หมายถึง “คนที่รักพระเจ้า” หมายถึงบุคคลนั้นเองโดยเฉพาะ - - ไม่ใช่คนทั่วไป
- น่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ชาวโรมันคนหนึ่ง + น่าจะมีตำแหน่งสูงพอสมควร + น่าจะร่ำรวย
- เป็นไปได้ว่า เขาอาจจะเป็นผู้อุปถัมภ์ของนักบุญลูกา โดยรับผิดชอบดูว่างานเขียน (พระวรสาร) ของท่านได้คัดลอกสำเนาและแจกจ่ายเผยแพร่ไปทั่วแล้วหรือยัง
- หรือ อาจมีหน้าที่มากกว่านี้ก็เป็นได้

5. จุดประสงค์ในการเขียน-เพื่ออะไร?

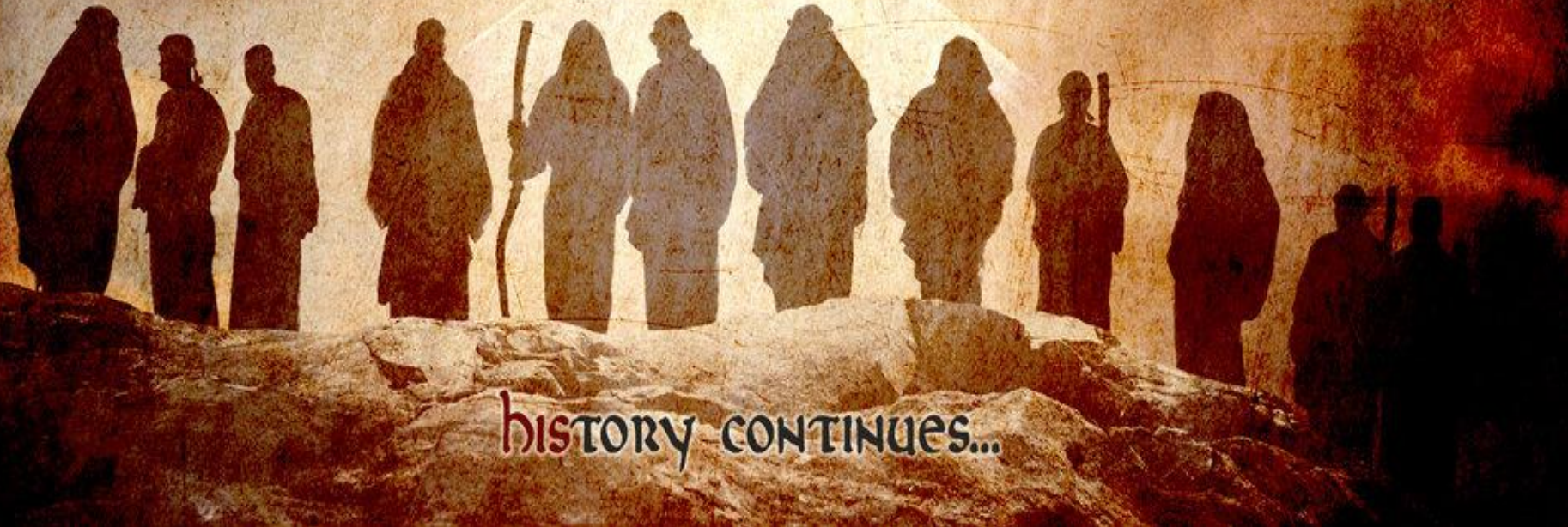
- ลูกา ต้องการจะนำเสนอภาพรวมของบุคคลสำคัญที่เป็นจุดเริ่มต้นของกลุ่มคริสตชนในสมัยแรก คือ...
 - = เริ่มจากพระวรสารเป็นเล่มแรก มีพระเยซูเป็นบุคคลสำคัญ จึงมีเรื่องราวเกี่ยวกับทุกสิ่งที่พระองค์ทำและสั่งสอน เริ่มตั้งแต่ต้น สิ้นพระชนม์ คินชีพ จนได้รับการยกขึ้นสวรรค์
 - = ต่อด้วยเล่มสองนี้ บุคคลสำคัญคือบรรดาศิษย์และคริสตชนสมัยแรก สานต่องาน + ประกาศข่าวดี

ทำไมจึงชื่อกิจการอัครสาวก?

- ที่จริง ชื่อกิจการอัครสาวก เป็นชื่อที่ไม่ค่อยสะท้อนให้เห็นจุดประสงค์ของพระเจ้าในการดลใจลูกาให้เขียนรายงานฉบับนี้นัก
- ชื่อที่เหมาะสมกว่าน่าจะเป็นชื่อ “กิจการ (หรืองาน) ของพระจิตเจ้า” ... ทำไม?
 - = เพราะเป็นพระจิตเจ้าที่มีบทบาทหลักในกิจการทั้งหมดของหนังสือเล่มนี้ คือ ทรงประทับอยู่ตลอดภารกิจในหนังสือเล่มนี้

กิจการอัครสาวก คือ กิจการของพระจิตเจ้า

history continues...

- แต่ให้ชื่อกิจการอัครสาวกเพราะ เล่าการทำงานของอัครสาวก 2 คนเป็นหลัก คือ เปโตร + เปาโล
 - = เปโตรจะมีบทบาทหลักในบทที่ 1-12
 - = เปาโลจะมีบทบาทหลักในบทที่ 13-28

เปาโล

เปโตร

- ศูนย์กลางการทำงานของภาคแรกอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม + ภาคที่สองอยู่ที่เมืองอันติโอก + มีการจัดประชุมใหญ่ คริสตชนที่กลับใจเป็นครั้งแรก

- **ข้อสังเกต** ลูกาไม่ได้อ้างถึงชื่อของท่านในหนังสือเลย
แม้ท่านจะร่วมเดินทางไปกับเปาโลมากกว่าหนึ่งครั้ง
- **การเดินทางของเปาโล มี 3(4) ครั้ง**
 - 1) เปาโลเดินทางไปเอเชียน้อย (46-49) + มีเพื่อร่วมทางชื่อ **บาร์นาบัส**
 - 2) เปาโลไปเอเชียน้อยและกรีซ (51-54) + มีเพื่อนร่วมทางชื่อ **ซิลลาส** + ต่อมา **ทิโมธี**ตามไปสมทบ + เมื่อถึงเมือง **โตรอัส** ลูการ่วมเดินทางไปกับพวกเขา **เป็นครั้งแรก (กจ.16:10-พวกเรา)** จากนั้น ลูการักพักอยู่ที่ฟิลิปปี ส่วนเปาโลก็เดินทางต่อไป

- 3) เปาโลกลับไปที่ฟิลิปปี (54-58) ลูกาก็ยังคงพักอยู่ที่นั่น แล้วลูกาก็กลับกรุงเยรูซาเล็มกับเปาโล
- 4) ลูกาอยู่ร่วมในเรือเดียวกับเปาโลที่เดินทางจากซีซารียาไปกรุงโรม (ในฐานะนักโทษ (58-63))

**PAUL'S CAPTIVE JOURNEY
TO ROME
A.D. 58 TO 63**

- นักวิชาการบางท่านมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ลูกา น่าจะมีจุดประสงค์ในการเขียนหนังสือกิจการฯ เพื่อให้ผู้ปกครองในรัฐบาลโรมันเห็นว่าเปาโลไม่ได้เป็นอาชญากรทางการเมือง ลูกาจึงเน้นลักษณะ 2 ประการของเปาโลในหนังสือกิจการนี้ คือ...
 - = เปาโลโต้เถียงกับชาวยิวในเรื่องศาสนาเท่านั้น
 - = เปาโลมีความจงรักภักดีต่อรัฐบาลโรมันอยู่ตลอดเวลา

- แต่กระนั้นก็ดี เชื่อว่า การให้ข้อมูลของเปาโลเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคดีในศาลนี้ เป็นเพียงเจตนาของของลูกาเท่านั้น
- แต่เจตนาหลักของลูกา ในการเขียนหนังสือกิจการคือ...

เพื่อเล่าประวัติศาสตร์การก่อกำเนิดของ
คริสต์ศาสนานั้นเอง

6. แหล่งข้อมูลในการเขียน

- เชื่อว่า ลูกาใช้เอกสารข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่ง และ คงได้ดัดแปลงข้อมูลบ้าง ตามความคิดของท่าน
- แต่เราก็ยังคงพบ เอกลักษณ์เฉพาะและรูปแบบดั้งเดิมของเอกสารดังกล่าวได้ เช่น
- ในบันทึกการเดินทางไปแพร์เธอร์มยังสถานที่ต่าง ๆ ภาษาที่ลูกาใช้ในการเล่า เป็นภาษากรีกที่ดีมาก
- แต่ในการเล่าเรื่องราวของกลุ่มคริสตชนสมัยแรกในปาเลสไตน์ เราพบว่า เป็นภาษากรีกที่ไม่สละสลวย ผิดไวยากรณ์ ไม่ชัดเจน มีสำนวนเซมิติก

- แหล่งข้อมูลที่ถูกใช้ในการเขียน น่าจะมาจาก...

- 1) ธรรมเนียมประเพณีที่เล่า/บันทึกเรื่องคริสตชนกลุ่มแรกที่กรุงเยรูซาเล็ม (ถูกนำมาใส่ไว้ในบทที่ 1-5)
- 2) บันทึกชีวประวัติของเปโตร (พบในบทที่ 9:32-11:18; 12) และของฟิลิป (บทที่ 8:4-40)
- 3) บันทึกของพระศาสนจักรที่อันติโอก เรื่องการก่อตั้งกลุ่มคริสตชนที่อันติโอก (ชาวยิวที่พูดภาษกรีก) (พบใน บทที่ 6:1-8:3; 11:19-30; 13:1-3)

4) เรื่องราวการกลับใจและการเดินทางแพร่ธรรมของ เปาโล (พบใน 9:1-30; 13:4-14:28; 15:30) = อาจ เป็นเปาโลที่เล่าให้ลูกาฟัง

5) เรื่องการเดินทางครั้งที่สองและสามของเปาโล = เราพบคำว่า “เรา” ในการเล่า แสดงว่า ลูกา อาจมีบันทึกส่วนตัว

• **สรุป** = ลูกาใช้ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้มาเรียบเรียงเป็น หนังสือ + และจัดลำดับเรื่องให้เป็นไปตามลำดับ เหตุการณ์ อย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ และก็เป็นอย่างที่ เรามีในปัจจุบันนี้ = หนังสือกิจการอัครสาวก

7. เรื่องสำคัญมี 5 ประการ

- 1) การประกาศข่าวดี (Kerygma) ของสาวกเกิดจาก
ความเชื่อในพระเจ้า = เพราะเชื่อ..จึงประกาศ
- หนังสือกิจการฯ ยังแสดงให้เห็นวิวัฒนาการของความเชื่อ+คำสอนเกี่ยวกับพระเจ้า คือ
- = ตอนแรก คริสตชนประกาศแต่เพียงว่าพระเยซูผู้เป็นมนุษย์ได้ชนะและได้รับศักดิ์ศรีเป็น “องค์พระผู้เป็นเจ้า” เมื่อได้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ (2:22-36)
 - = แต่ต่อมา เปาโลประกาศว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็น “พระบุตรของพระเจ้า” ด้วย (9:20)

2) มีการนำข้อความสำคัญๆ จากพันธสัญญาเดิม
มาใช้มาปรับเข้ากับความเชื่อในพระเยซูเจ้า
และนำไปสอน + โต้แย้งกับพวกยิวด้วย

- ตัวอย่างเช่น

= เปโตรประกาศว่า พระเยซูเจ้า คือ “ผู้รับใช้ของ
พระยาห์เวห์” (อ่าน 3:12-13, 25-26)

= เปาโลก็เทศน์สอนชาวยิวว่า พระเยซูเจ้า คือ
“โมเสสคนใหม่” (อ่าน 13:38-39)

3) ปัญหาสำคัญของพระศาสนจักรสมัยแรก คือ เรื่อง การรับคนต่างศาสนาเข้ามาเป็นสมาชิก

- คริสตชนในเยรูซาเล็มที่มียากอบเป็นผู้ดูแล ยังคงปฏิบัติ
ตามธรรมเนียมปฏิบัติของชาวยิว-โมเสสอย่างเคร่งครัด
โดยเฉพาะเรื่องการเข้าสุหนัต (อ่าน 15:1, 5; 21:20)
- แต่คริสตชน ชาวยิวที่พูดภาษากreek ไม่เห็นด้วย
- ที่สุด ที่ประชุมในกรุงเยรูซาเล็มได้ข้อสรุปว่า “ความรอด
พ้นมาจากความเชื่อในพระคริสตเจ้าเท่านั้น” ดังนั้น คน
ต่างศาสนาที่กลับใจ จึงไม่ต้องเข้าสุหนัตและไม่ต้อง
ปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสส (กฎเรื่องอาหาร)

- 4) หนังสือกิจการให้รายละเอียด-ภาพเกี่ยวกับ
“การดำเนินชีวิตของกลุ่มคริสตชนในสมัยแรก” ซึ่ง
ถูกนำมาใช้เป็นต้นแบบของคริสตชนปัจจุบัน เช่น
- วิธีการภาวนาและการแบ่งปันทรัพย์สินแก่กันและกัน
ของคริสตชนในเยรูซาเล็ม
 - การใช้น้ำทำพิธีล้างเพื่อหมายถึงการล้างด้วยพระจิตเจ้า
 - พิธีบูชาขอบพระคุณ
 - การจัดระบบการปกครอง + การแต่งตั้งผู้ปกครองดูแล
คริสตชนทั้งที่พูดภาษากรีก + คริสตชนในกรุงเยรูซาเล็ม

5) การกล่าวถึงและเน้นการทำงานของ “พระจิตเจ้า”

- พระจิตเจ้ามีบทบาทอย่างมาก เช่น
 - + การนำทางไปประกาศข่าวดียังที่ต่าง ๆ ขยายข่าวดี
 - + การปกป้องคุ้มครองผู้ประกาศข่าวดี
 - + การให้คำแนะนำพระศาสนจักรเวลาเกิดปัญหา
 - + ฯลฯ
- ดังนั้น หนังสือกิจการนี้ จึงได้ชื่อว่า ...

“พระวรสารของพระจิตเจ้า”

8. ความสำคัญของหนังสือ

1) เป็นสะพานเชื่อม...ระหว่าง

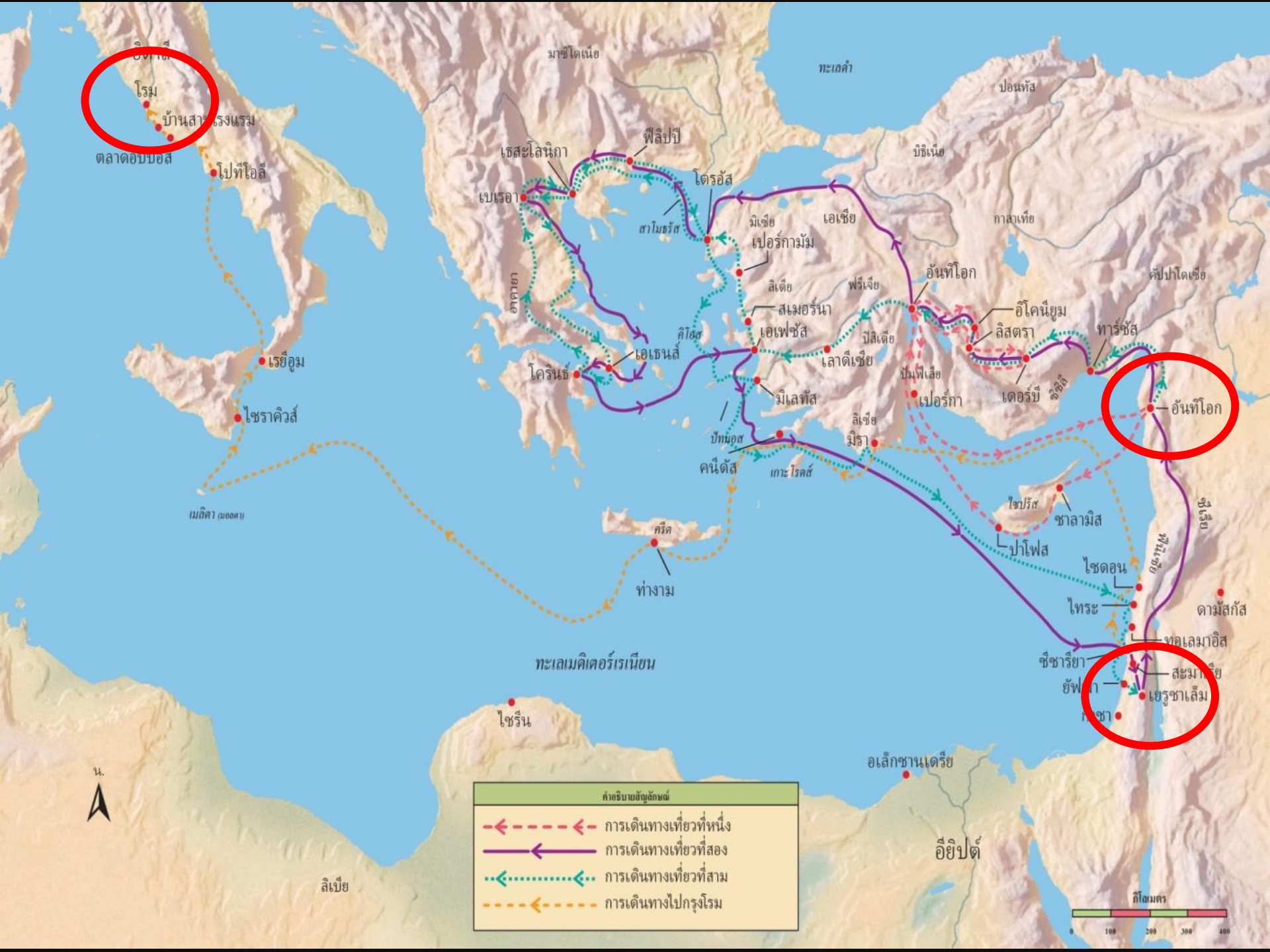
= สิ่งที่พระเยซูเจ้าทำและสอน ตามที่มีเล่าใน
พระวรสารของลูกา

..... กับ

= การทำงานและเทศน์สอนของบรรดาอัครสาวก
ตามที่มีเล่าในหนังสือกิจการอัครสาวก จน
สามารถก่อตั้งเป็นพระศาสนจักรได้สำเร็จ และ
คงอยู่ เรื่อยมาถึง.....ปัจจุบัน

2) ในด้านภูมิศาสตร์ เรายังได้เห็นถึงเรื่องราวการ
ประกาศข่าวดีที่แผ่ขยายจากกรุงเยรูซาเล็ม-
จุดเริ่มต้นของพระศาสนจักร ขยายไปยังกรุงโรม
ศูนย์กลางการเมืองในสมัยนั้น (ดูแผนที่)

3) ในด้านประวัติศาสตร์ เราได้เห็นเรื่องราวของ
การประกาศพระวรสารในช่วงเวลา 30 ปีแรกของ
พระศาสนจักร (ดูแผนที่)

โรม
บ้านสำเริงแรม
ตลาตอมบอส

อันติโอก

เฮรูซาเล็ม

คำอธิบายสัญลักษณ์	
	การเดินทางเที่ยวที่หนึ่ง
	การเดินทางเที่ยวที่สอง
	การเดินทางเที่ยวที่สาม
	การเดินทางไปกรุงโรม

ลิเบีย

อียิปต์

อเล็กซานเดรีย

ไซริน

ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ท่างาม

กรีก

เมดิตา (เมดิตา)

ไซราควีส

เรย์อุม

โปเทอโอลี

ตลาตอมบอส

มาซิโดเนีย

ทะเลดำ

ปอนทัส

บิซิเนีย

กาลาเทีย

คัปปาโดเซีย

ทาร์ซัส

อัสคานีอุม

อันติโอก

เอเซีย

มิเซีย

เปอร์กาหมิม

ลิเดีย

สเมอริยา

เอเฟซัส

โครินธ์

เอเธนส์

อากายา

เบเรอา

เรสเซลินีกา

ฟิลิปปี

โตรอส

ซามอรัส

ซีเรีย

ไซดอน

ไทเร

ไซปรัส

ซาลามิส

ปาฟอส

มิรา

ลิเซีย

มิเลทัส

บัททอส

คินิดัส

เกาะโรดส์

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ดามัสกัส

ทอเลมาอิส

ซีซารียา

ยัฟฟา

เฮรูซาเล็ม

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

ไซปรัส

9. โครงสร้างของหนังสือ / 28 บท / 2 ภาค

การประกาศข่าวดีของ เปโตร

บท 1-12 การทำงานของเปโตร

1-7 = ก่อตั้งที่เยรูซาเล็ม

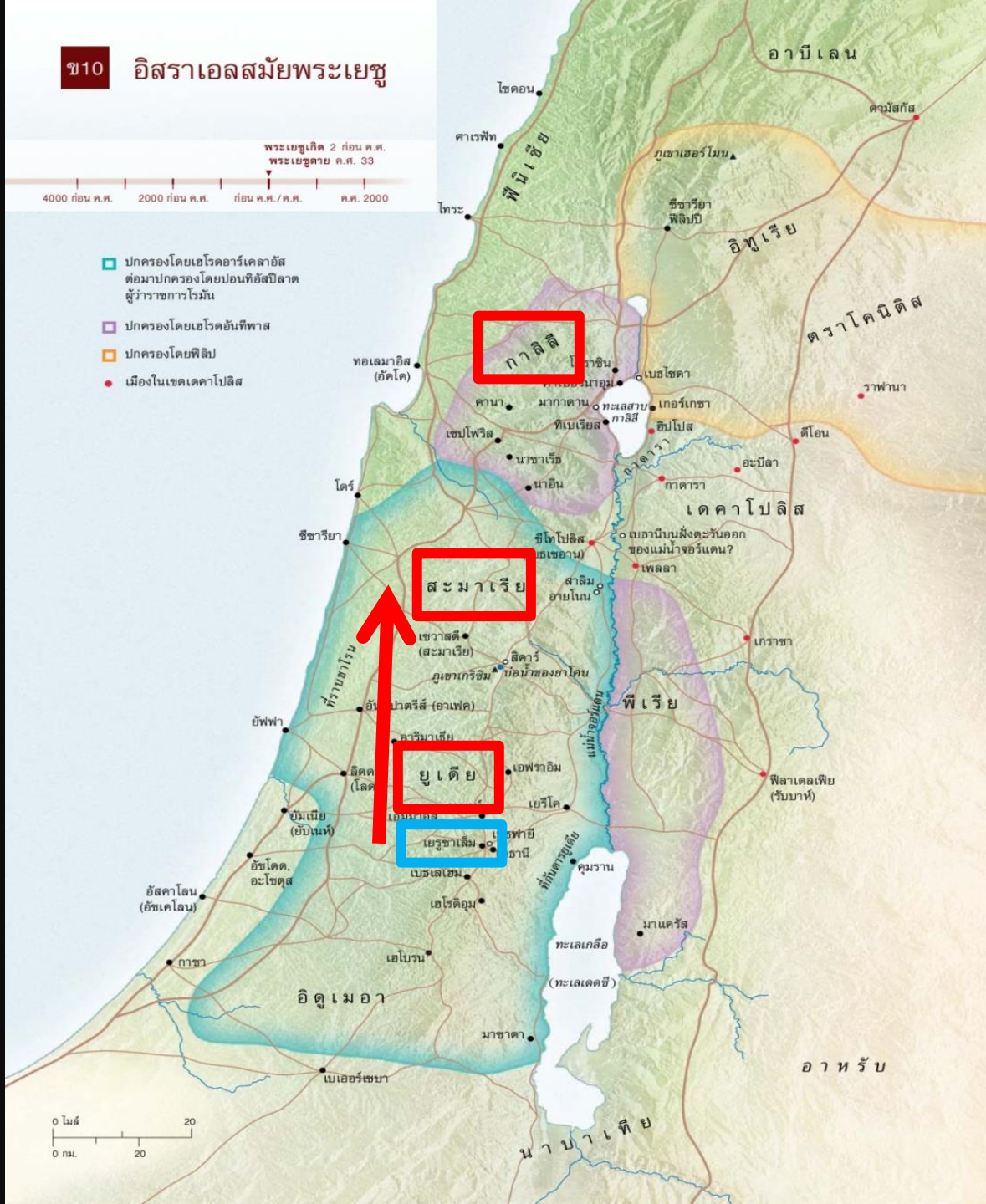
8-12 = ขยายไปสะมาเรีย และเมืองต่างๆ

ข10 อิสราเอลสมัยพระเยซู

พระเยซูเกิด 2 ก่อน ค.ศ.
พระเยซูตาย ค.ศ. 33

4000 ก่อน ค.ศ. 2000 ก่อน ค.ศ. ก่อน ค.ศ./ค.ศ. ค.ศ. 2000

- █ ปกครองโดยเฮโรดอาร์เคลอัส ต่อมาปกครองโดยปอนทิอัสบิลาด ผู้ว่าราชการโรมัน
- █ ปกครองโดยเฮโรดอันทีปาส
- █ ปกครองโดยฟิลิป
- เมืองในเขตเดคาโปลิส

0 ไมล์ 20
0 กม. 20

การประกาศ ข่าวดีของ เปาโล

- บทที่ 13-28 = การเดินทางของเปาโลไปยังที่ต่าง ๆ
- = 13-20 การเดินทางแพร์ธรอม 3 ครั้ง
- = 21-28 ถูกจับ + จำคุก + ส่งตัวไปโรม

อิตาลี
โรม

อันท็อก

คำอธิบายสัญลักษณ์	
	การเดินทางเที่ยวที่หนึ่ง
	การเดินทางเที่ยวที่สอง
	การเดินทางเที่ยวที่สาม
	การเดินทางไปกรุงโรม

